अव्यक्तव्यक्ततत्त्वानां निश्चयं बुद्धिनिश्चयं । वक्तुमर्हसि कौरव्य देवस्याजस्य या कृतिः । १२०४५

॥ भीष्म उवाच ॥ प्राकृतेन सुवृत्तेन चरन्तमकुतोभयं । अध्याप्य कृत्स्नं स्वाध्यायमन्वशाद्वै पिता सुतं ।

॥ व्यास उवाच ॥ धर्म्मं पुत्र निषेवस्व सुतीक्ष्णौ च हिमातपौ । क्षुत्पिपासे च वायुञ्च जय नित्यं जितेन्द्रियः ।

सत्यमार्ज्जवमक्रोधमनसूयां दमं तपः । अहिंसाञ्चानृशंस्यञ्च विधिवत् परिपालय ।

सत्ये तिष्ठ रतो धर्म्मे हित्वा सर्व्वमनार्ज्जवं । देवतातिथिशेषेण यात्रां प्राणस्य संलिह ।

फेनमात्रोपमे देहे जीवे शकुनिवत्स्थिते । अनित्ये प्रियसंवासे कथं स्वपिषि पुत्रक । १२०५०

अप्रमत्तेषु जाग्रत्सु नित्ययुक्तेषु शत्रुषु । अन्तरं लिप्समानेषु बालस्त्वं नावबुध्यसे ।

अहःसु गण्यमानेषु क्षीयमाणे तथायुषि । जीविते लिख्यमाने च किमुत्थाय न धावसि ।

ऐहलौकिकमीहन्ते मांसशोणितबन्धनं । पारलौकिककार्य्येषु प्रसुप्ता भृशनास्तिकाः ।

धर्म्माय येऽभ्यसूयन्ति बुद्धिमोहान्विता नराः । अपथागच्छतान्तेषामनुयातापि पीड्यते ।

ये तु तुष्टाः श्रुतिपरा महात्मानो महाबलाः । धर्म्म्यं पन्थानमारूढास्तानुपास्स्व च पृच्छ च । १२०५५

उपधार्य्य मतन्तेषां बुधानां धर्म्मदर्शिनां । नियच्छ परया बुद्ध्या चित्तमुत्पथगामि वै ।

अद्यकालिकया बुद्ध्या दूरे श्व इति निर्भयाः । सर्व्वभक्षा न पश्यन्ति कर्म्मभूमिमचेतसः ।

धर्म्मनिःश्रेणिमास्थाय किञ्चित् किञ्चित् समारुह । कोषकारवदात्मानं वेष्टयन्नानुबुध्यसे ।

नास्तिकं भिन्नमर्य्यादं कुलपातमिव स्थितं । वामतः कुरु विस्रब्धो नरं वेणुमिवोद्धतं ।

कामं क्रोधञ्च मृत्युञ्च पञ्चेन्द्रियजलां नदीं । नावं धृतिमयीं कृत्वा जन्मदुर्गाणि सन्तर । १२०६०

मृत्युनाऽभ्याहते लोके जरया परिपीडिते । अमोघासु पतन्तीषु धर्म्मपोतेन सन्तर ।

तिष्ठन्तञ्च शयानञ्च मृत्युरन्वेषते यदा । निर्वृतिं लभते कस्मादकस्मान्मृत्युनाशितः ।

सञ्चिन्वानकमेवैनं कामानामवितृप्तकं । वृकीवोरणमासाद्य मृत्युरादाय गच्छति ।

क्रमशः सञ्चितशिखो धर्म्मबुद्धिमयो महान् । अन्धकारे प्रवेष्टव्यं दीपो यत्नेन धार्य्यतां ।

सम्पतन् देहजालानि कदाचिदिह मानुषे । ब्राह्मण्यं लभते जन्तुस्तत्पुत्र परिपालय । १२०६५

ब्राह्मणस्य तु देहोऽयं न कामार्थाय जायते । इह क्लेशाय तपसे प्रेत्य त्वनुपमं सुखं ।

ब्राह्मण्यं बहुभिरवाप्यते तपोभिस्तल्लब्ध्वा न रतिपरेण हेलितव्यं । स्वाध्याये तपसि दमे च नित्ययुक्तः क्षेमार्थी कुशलपरः सदा यतस्व ।

अव्यक्तप्रकृतिरयं कलाशरीरः सूक्ष्मात्मा क्षणत्रुटिशोनिमेषरोमा । सम्वास्यः समबलशुक्लकृष्णनेत्रो मासाङ्गो द्रवति वयो हयो नराणां ।

तं दृष्ट्वा प्रसृतमजस्रमुग्रवेगं गच्छन्तं सततमिहानवेक्ष्यमाणं । चक्षुस्ते यदि न परप्रणेतृनेयं धर्म्मे ते भवतु मनः परं निशम्य ।

ये चात्र प्रचलितधर्म्मकामवृत्ताः क्रोशन्तः सततमनिष्टसंप्रयोगाः । क्लिश्यन्तः परिगतवेदनाशरीरा बह्वीभिः सुभृशमधर्म्मकारणाभिः । १२०७०